

ЛЕНІНЦЯМИ БУДЕМО ЗАВЖДИ!

Сьогодні
в Києві
відкривається
XXI з'їзд
ЛКСМ
України

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XI

№ 35 (1203)

СЕРЕДА

25 БЕРЕЗНЯ
1970 р.

Ціна 2 коп.

НАЙВИЩА ЧЕСТЬ

М. СИРОТЮК,
перший секретар обкому ЛКСМ
України.

«Нема нічого більш величнього і благороднішого, ніж наслідувати Леніна, самовіддано боротись за справу, якій він присвятив своє життя», — підкреслюється в Постанові ЦК КПРС «Про підготовку до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна».

І вся діяльність нашої Спілки, яка носить ім'я великого вождя, на всіх етапах її розвитку була підпорядкована цьому великому завданню. Комсомол вважає за високу честь звернути свій крок по Іллічу.

Про свою звияжну дорогу, діла і помисли, з якими ми наближаємось до сторіччя з дня народження В. І. Леніна, молодь республіки рапортуватиме XXI з'їзду комсомолу України, який відкривається сьогодні в Києві.

Стотисячний загін комсомолів Кіровоградщини теж вписав у цей рапорт свої помітні рядки.

Включившись у Всесоюзний Ленінський залік, юнаки та дівчата області з великим ентузіазмом взялися за вивчення праць В. І. Леніна, і нині більшість з них успішно склали теоретичну частину заліку. В 560 комсомольських організаціях ось уже кілька місяців тривають ленінські читання. Їх тематика — лекції і бесіди про Леніна, його соратників, сім'ю Ульянових, про кращі підприємства і колгоспи, що носять ім'я вождя. Велику допомогу в проведенні заліку подали комсомольським активістам ленінські музеї, зали та кімнати, яких в області нараховується більше 320.

Ленінський залік сприяв підвищенню і трудової активності комсомольців. 87 комсомольсько-молодіжних колективів тракторних бригад, 197 механізованих ланок вирушили в похід за високу культуру землеробства.

Заспівувачами в цій справі стали молоді хлібороби бригади Василя Моторного з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району. В минулому році вони зібрали на кожному гектарі по 42,5

центнера пшениці, 76 центнерів кукурудзи, 428 центнерів цукрових буряків. Наслідуючи почин цих ентузіастів, десятки хліборобських колективів домоглися значних успіхів у своїй праці. Двохсотпудові врожаї виростили торік молоді механізатори Маловисіківського, Ульяновського, Новоукраїнського, Гайворонського та інших районів. На честь 50-річчя комсомолу України кращому молодіжному колективу механізаторів було вручено приз нашого знатного земляка двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Його володарем стала бригада з колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району. А тепер він уже в комсомольців артілі імені Ульянова Ульяновського району.

За високу продуктивність молочно-товарних ферм нині борються 92 колективи молодих тваринників. Торік переможцем в перед'ювілейному змаганні стала комсомольсько-молодіжна молочно-товарна ферма з артілі «Мир» Гайворонського району. Вона була нагороджена пам'ятним вимпелом ЦК ЛКСМ України, занесена до Книги пошани республіканської комсомольської організації. В числі кращих була і бригада молодих тваринників з колгоспу імені Леніна Новгородківського району (групкомсорт Галина Лелиця). За рік тут на кожну корову надано по 3311 кілограмів молока.

Нині комсомольці Ульяновського району на всю область кинули клич — вважати своєю турботою якнайкраще доглядати молодняк сільськогосподарських тварин. Тваринники артілі «Росія» домоглися кілограмового приросту живої ваги телят щодоби, а дівчата з артілі імені Горького, доглядаючи поросят, приріст їх ваги довели до 600 грамів.

Заклик ульяновців одними з перших підхопили новгородківці та новоархангельці. Наприклад, в Новоархангельському районі з комсомольськими путівками прийшли на ферми 58 комсомольців. Переймаючи досвід тваринників Знаменського району, тут теж широко впроваджують машинне доїння корів. Торік майстрами машинного доїння стали ще 17 юнаків та дівчат, поповнилися колективи ферм

молодими трактористами, електриками.

Великий загін дівчат-механізаторів (а їх за останні роки в області підготовлено більше 1400) теж пішов на тваринницькі ферми.

Якщо говорити вже про механізаторський всеобуч, то це питання теж стало першочерговим в діяльності комсомольських організацій області.

«Живеш на селі — знай техніку!» — під таким девізом розгорнувся рух молоді за оволодіння механізаторськими професіями. І нині готують себе стати трактористами, шоферами, майстрами механічного доїння, оволодівають іншими технічними спеціальностями 12 508 молодих сільських трудівників.

Добрі вісті про учасників Ленінського заліку надходять в ці дні з підприємств області. Ставши на столену ударну Ленінську трудову вахту, молоді робітники дбають про високу продуктивність праці, економію і бережливість. Наприклад, комсомольці Заваллівського графітного комбінату вже мають на своєму рахунку 11 тисяч тонн надпланового графіту.

Десятки молодих червонозорівців ще на початку року виконали свою особисту п'ятирічку. Бригада різальників металу ковальсько-пресового цеху (бригадир Микола Скліфус) щомісяця майже вдвічі перевищує планові завдання. Такі ж висоти долають електрозварювальники бригади Віктора Недопала та токарі бригади Валентина Братчик. Тисячі тонн надпланового вугілля у комсомольців Бандурівського вуглерозрізу м. Олександрії. В рахунок наступного року працюють молоді робітники Кіровоградського ремзаводу «Укрспільгосптехніка».

Серед стотисячного загону комсомольців Кіровоградщини в перших шеренгах молодих звияжців йдуть до Ленінського ювілею і сьогоднішні делегати XXI з'їзду ЛКСМУ — представники від нашої комсомольської організації. Це — помічник машиніста екскаватора Балахівського вуглерозрізу Володимир Жуган, токарь з Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів Люба Дяченко, помічник машиніста електровоза Знаменського локомотивного депо Микола Тимофеев, доярка колгоспу «Шлях до комунізму» Новоархангельського району Ніна Бершадська, трактористка колгоспу імені Свердлова Бобринецького району Валентина Телих та інші їх ровесники. Це молоді люди, які мають найпрекрасніші грані характеру нашого сучасника, характеру з найвищою пробою трудового і духовного гарту.

— Розлучаємось не на довго! — говорили товаришам делегати XXI з'їзду комсомолу України.

Сьогодні вони взяли участь у роботі молодіжного форуму.

Фото В. КОВПАКА.

СЕРЦЕ В ПРАПОРІ

Комсомоле, навіки крапаю
Розчинись в твоїм океані.
Захавай моє серце в прапорі,
У червоному, як обрій ранній.
Хіба смуток чуття зігріє,
Коли весь я в ясній полоні?
На майданах стрімкої мрії
Відкопчили мої коні.
Через роки, як через гори,
Комсомоле, прийду до тебе.
Прихили в п'ятикутних зорях
Гордих слонів світле небо.
Комсомоле, мій друг відвертий,
Хіба сумнівом розтривожує?
Ти не зможеш в мені померти.

Як померти в тобі не зможу.
Невпокоєний, світлоюкий,
Сонцеюдай і юний брата...
А до тебе йти — це роки
На долонях весни гортати.
Неповторний мій. Серце хоче
У твою свою кінити путь.
Мрія Леніна — твої очі.
Слово Леніна — рівний пульс.
Комсомоле, хай зникну крапаю
В твої сонячні круговерті.
Захавай моє серце в прапорі,
У червоному погні безсмертя.

Залерій ГОНЧАРЕНКО.

МОНОЛОГ ПАВКИ КОРЧАГІНА

ЗА ЧИСТЕ НЕБО

Триста сорок комсомольців і молодих комуністів Олександрійського електромеханічного заводу взяли участь у суботнику, присвяченому героїчному В'єтнаму. Добре попрацювали комсомольці апаратного цеху і дільниці пробних конструкцій. В цей день вони виготовили 160 електроблоків і заробили 164 карбованці. Всього по заводу юнаки і дівчата випустили продукції на 716 карбованців. Ці гроші будуть переведені у фонд солідарності з В'єтнамом, що бореться проти американських агресорів.

Бути чесною і правдивою, добре вчитися, оновлювати безсмертний марксистсько-ленінський вчення і брати активну участь у громадському житті — такий девіз учениці 9-го класу Молочинської середньої школи № 1 ЗОІ Потапової. І комсомолка мріє своєму девізу. Вона — комсорг класу, член шкільного комітету, відмінниця навчання. Зоя — наймолодша серед делегатів, які представляють комсомол Кіровоградщини на XXI з'їзді ЛКСМ України.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Делегати
комсомольських
з'їздів

ПРОЛЮТИ ДО НЕБА

Майже готові кімнати випускає Світловодський завод будівельних конструкцій. А попит на них, як відомо, чималий. Тому все більше панелей вирушає з воріт підприємства, тісно стає на його виробничих площах.

Бригада імені 50-річчя ВЛКСМ, яку очолює член мискомолу ЛКСМУ, секретар комсомольської організації Володимир Семенов, довела денний виробіток до 200 процентів. Дружний колектив склався в бригаді. Не дивно, що виробничі рекорди по заводу належать саме їй.

Партійне бюро неодноразово вручало перехідні мандати комсомольцям за досягнуті показники в змаганні на звання кращого робітника по професії. Такої честі удостоїлися Галина Яйчул, Ніна Заровська, Єфросинія Безкоровайна. Потворчому підходять до своєї роботи їх товариші токарі Валерій Ковальчук, Іван Лук'яненко, Ніна Онисенко та інші.

Неоднакова робота, різні спеціальності... Та єднає хлопців і дівчат заводу потяг до знань. Це характерна риса в житті заводської молоді. Адже без міцних технічних знань сьогодні не можна грамотно вирішувати виробничі проблеми, добиватись високої продуктивності праці.

Зараз 43 молодих виробничників вчаться заочно у вищих навчальних закладах. 25 — в технікумах. Через кілька років це буде загін спеціалістів. І формуватись він на заводі.

Живуть хлопці й дівчата з залізобетонного не тільки працюю і навчанням. Комітет комсомолу періодично організовує вечори відпочинку, зустрічі з ветеранами війни і праці. Більшість з них — активні учасники художньої самодіяльності.

М. ДЕЛЕТІНСЬКИЙ.

м. Світловодськ.

ЗАЛИТЕ сонцем, світить білими будинками село Комишувате. Батьківщина двічі Героя Соціалістичної Праці, депутата Верховної Ради СРСР, делегата Третього Всесоюзного з'їзду колгоспників Олександра Васильовича Гіталова зустрічає гостей — бригадирів комсомольсько-молодіжних тракторних бригад. Вони зібралися в колгоспі імені ХХ з'їзду КПРС, щоб поведати раду перед великим наступом — періодом весняно-польових робіт.

Увечері — механізаторський «вогник», а поки що гості знайомляться з селом. Подивитись тут є що: сучасні магазини, тротуари, типові будинки. Лише цього року колгосп витратив на будівництво житла 100 тисяч карбованців, а в недалекому майбутньому ця цифра сягне до 5,5 мільйона.

Заплановано в селі будівництво консервного заводу, незабаром виростуть 14 дооперехових та чотири чотириповерхових будинки. У своїй розповіді на «вогник» голова колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС В. К. Попозкін намалював картину села миського тилу, яким стане Комишувате в найближчі 3-5 років.

Присутні чекали слова їх старшого колеги, досвідченого механізатора, бригадира тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Олександра Васильовича Гіталова. Він згадає ті часи, коли 18 бідняцьких господарств збилися до артілі, щоб спільно йти до загальної щасті. Кілька коней, борів та іншого реманенту — ось і все багатство артілі. А нині колгосп має 34 трактори, 11 комбайнів, 66 автомашин, злітні кошти колгоспу сягають 1 мільйона карбованців.

— Ростуть господарства, — сказав Олександр Васильович, — і наше, і інші. Зараз колгосп має 50 механізаторів. Ми можемо різко підвищити продуктивність праці не лише в польових роботах, а й у тваринництві.

Механізатори колгоспу взяли на себе турботу про будівництво, зрошувальні землі, тваринницькі ферми. Третій Всесоюзний з'їзд колгоспників виробив програму, яку ми в змозі виконати і яку ми виконаємо, — закінчив свій виступ Олександр Васильович Гіталов.

Про економію, бережливість говорив бригадир тракторної бригади колгоспу імені Дмитрова Вільшанського району Володимир Яковлев.

Вручаючи високі комсомольські нагороди, значки «Золотий колос» О. В. Гіталову та бригадиру тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району

В. С. Андріяшу другий секретар обкому комсомолу М. Г. Гайдамака відмітив, що з року в рік зростає кількість послідовників прославленого механізатора, що кожен молодий тракторист, комбайнер вважає для себе за високу честь бути учнем О. В. Гіталова.

Нагороджені колгоспні комсомольці тепло дякували за честь і увагу. Навколо немов посипілишало, коли в залі залунали дзвінкі голоси юних механізаторів, учасників агіткульбригади Новоукраїнського районного Будинку культури Лариси Синяренко, Люби Вербиної, сестер Людї та Алли Монахових, Юлі Талмази, Ельвири Синициної та їх товаришів і подруг.

Наступного дня гості побували на тракторній бригаді прослав-

«Сільгосптехніки» В. І. Радченко, делегат III Всесоюзного з'їзду колгоспників, голова правління колгоспу імені Фрунзе Новоукраїнського району І. Н. Кондратьєв, інші товариші.

Учасники наради з великим інтересом ознайомилися з листом бригади О. В. Гіталова, опублікованим в газетах, в якому вона закликає добитися, щоб у ювілейному році не було жодної відстаючої бригади, ферми, цеху, ділянки, зміни.

На закінчення переможцями соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних тракторних бригад минулого року, тракторній бригаді колгоспу іме-

Рясний, ниво, колосом!

СЕМІНАР-НАРАДА БРИГАДИРІВ КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ ТРАКТОРНИХ БРИГАД В ОРДЕНА ЛЕНІНА КОЛГОСПІ ІМЕНІ ХХ З'ІЗДУ КПРС НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ.

леного механізатора. Олександр Васильович показав чіткі ряди тракторів, сіялок, інших агрегатів, які хоч зараз готові в поле. Особливо наголошував О. В. Гіталов на зберіганні та використанні техніки.

— Весь ремонт робимо на місці, — сказав він.

В бригаді О. В. Гіталова велика увага приділяється розстановці та навчанню механізаторських кадрів. Всі механізатори в бригаді повинні мати класність не нижче другого. При такому ставі можна підняти будь-якого механізатора на вищий рівень, легше організувати двозмину роботу на тракторах.

— Бригадам потрібні свої майстерні, — наголошував Олександр Васильович. — Це зекономить час на дрібний ремонт техніки.

На нараді-семінарі йшов живий обмін думками щодо використання тракторного парку, поліпшення режиму економії на всіх ділянках сільськогосподарського виробництва. Зокрема тут виступили заступник начальника обласного управління сільського господарства по механізації І. М. Гречиха, заступник голови обласного об'єднання

ні Ульянову Ульяновського району О. В. Гіталов вручив перехідний приз його імені. Приз одержує групокомсорг тракторної бригади Віктор Проданчук.

За досягнуті успіхи перехідний прапор Толбухівського окружного комсомолу Болгарської Народної Республіки вручається комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району.

На згадку про відвідини бригадирами тракторних бригад усього колгоспу О. В. Гіталову портрет В. І. Леніна.

Олександр Васильович вручив юним механізаторам цінні подарунки.

Учасники семінару послали вітальну телеграму на ім'я Президії ХХІ з'їзду Ленінського комсомолу України, обговорили і підтримали заклик Гіталовців вирушити в похід за економією і бережливістю на кожному робочому місці, за зберігання та уміле використання техніки.

На фот о: О. В. ГІТАЛОВ серед бригадирів комсомольсько-молодіжних тракторних бригад. Фото В. КОВПАКА.

„Я легко жити не вмію“

Розповідаємо про делегата ХХІ з'їзду комсомолу України

І. Е. МАБУТІ, пелеско?

Людя зупинилася на підсолопі і дивовижно глибоко на мене: мовляв, що цей чоловік розуміє під словами «легко» і «важко»?

А потім виклала коротко своє життя кредо. Легко, коли подобається робота, поруч вірні друзі, коли успішно скла-

дено скласти чи залік, коли виконано важке завдання, коли тебе поважають і цінують твою працю. Важко, коли зустрічаєш погану людину, коли незаслужено образять, коли твій труд здається дріб'язковим, нічого не вартий для загальної справи.

Щодо цього Людя Душина має свою категоричну думку. Звичайно, у директора фабрики чи головного інженера роботи і обов'язки набагато більше, але чи значить це, що від рядового робітника мало залежить у виробничому процесі?

Прикладів навести можна безліч. Скажімо, копівнер. Хтось з робітників затримує ту чи іншу операцію — затримується пошиття однієї «одиночки», затримується випуск загальної кількості одягу.

Після закінчення середньої школи Людя Душина працювала на Кіровоградській фабриці декількох років. І не рік, не два, а всі сім. Так от, од-

на помилка декількох може коштувати фабриці сотні і тисяч карбованців.

Щоб читачеві стала яснішою та робота, яку виконувала Людя всі ці роки, мусимо пояснити, що декілька років вона працювала на фабриці, де виготовляли заготовки для пошиття одягу. І ось, скажімо, поминалась би Людя на якийсь сантиметр, і в тисячах екземплярів це вилалося б у сотні метрів дорогої тканини.

Людя — дівчина жвава, ерудована, товариська. З-за світлої окуляри уважно і весело поглядає очі кольору весняного неба. Таку неважко уявити за мольбертом, реаліст за кафедрою, у школі серед учнів. Та, мабуть, і уявити не треба, бо Людя справді всім чим займається.

Підшефні, школярі інтернату № 2, вважають Людину Павлівну своєю вчителькою, поважають, товаришом, з яким можна поділитися найзаповітнішим. Жоден вечір на швейній фабриці не проходить без уч-

нів. Людя порадить і яку пісню заспівати, і танець потанцювати, як оформити Ленінську кімнату. І все виходить до ладу, зі смаком.

Ми говорили, що Людя виконувала роботу декілька років, виконувала, бо зараз вона вже закінчила заочно Київський технологічний інститут легкої промисловості і працює інженером-технологом в експериментальному цеху швейної фабрики.

Вам до Людими Павлівни? — запитали дівчата і підлизу ж: — Людо! Людо!

Це прийшло правдою, бо вже відомо було, що Людя — інженер, а значить і начальниця для всіх цих яношків дівчат.

Людя не ображається на таке «панібратство». Вона, за її словами, виростає на фабриці, плече в плече працювала з цими дівчатами, всі довгі роки разом з ними вирішувала комсомольські справи.

Чому так виходило, що все своє свідоме життя а була на комсомольській роботі, —

просто розповідає дівчина. — І в школі, і як прийшла на фабрику.

ЗДАЄТЬСЯ, і мало знали її люди? — підкупи, а обрали членом цехового бюро.

Мало знали... А чи багато треба, щоб знати справжню людину? Принципове зауваження подрузі, щира допомога тому, хто її потребує, участь в громадському житті цеху, мінливі поговорити з молоддю — і перед колективом вимальовується духовний портрет людини. Все це у Людї є, і все це дивно стабільне.

— Людо! Людо! — ласкаво звертаються до інженера і робітників, і лаборантки, і колеги.

Людя не ображається. Вона, як кажуть дівчата, «своє» і не «пелесється», що одержала диплом інженера. Може, тому тільки очі очі звертаються за порадами саме до неї.

Виставка моделей верхнього жіночого одягу в стилі Радянської України — Київ. Біля стенду кіровоградців — гурт чоловіків жінок. Яко ж важко обговорення кіровоградських мод, техніки виконання замовлень. Більше ста моделей виставили кіровоградці, і жодній з них жодні не виступили менше 37 балів при сорокабальній системі.

А після виставки замовлення на кіровоградські моделі прийшли з Харкова, Сум, Дніпропетровська, інших великих міст Радянщини. Про це з гордістю розповідає Людя, бо чимала частка праці виконана у

це і нею. Інженером-технологом експериментального цеху.

Ось хоч би і модель № 842. Скільки праці вкладено в неї, скільки думок передумано і при виготовленні експериментальної партії, і навіть тоді, коли модель (елегантне жіноче пальто), переходить до рук покупців. Дивлячись у місті на витвір своєї і колег фантазії, Людя задоволена: дівчата і жінки стали красивішими, наряднішими.

— Майбутнє це цією моделлю, — сказала Людя, — звичайно, з деякими варіаціями.

Ось над цими варіаціями і думають зараз і конструктори, і лаборанти, і звичайно, інженер-технолог.

— Все це, мабуть, неслухав? Малося на увазі шестирічне навчання, виконання і перевірка виробничих завдань, комсомольська робота (Людя — заступник секретаря фабричного комітету комсомолу) і це безліч обов'язків, накладених на комсомольського комсара.

— Я легко жити не вмію, — стримано відповіла дівчина. — А чи й потрібно жити «легко»? Мабуть, ні. В цьому переконує те задоволення життям, яке відчувається в кожній поруху, улагоді комуністичної праці, комсомольської активності. Інженер, делегат ХХІ з'їзду комсомолу України Людя Душина.

В. ШАРІН.

м. Кіровоград.

В 1966 Р. ХХІ знам'янська міська партійна конференція, виконуючи рішення грудневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС, схвалила заходи по концентрації і спеціалізації галузей колгоспного виробництва, по комплексній механізації тваринництва. Рішення конференції стали програмою дій комсомолу району. Чотири роки, що минули від попереднього ХХ з'їзду ЛКСМ України, були роками напруженої роботи по залученню молоді до механізації тваринницьких ферм.

Почалися ці роботи з того, що міський комітет ЛКСМУ закликав комсомольські організації промислових підприємств і колгоспів направити кращих, найбільш підготовлених спеціалістів для монтажу механізмів на фермах. Ідея «промислового перевороту» в тваринництві захопила сотні юнаків і дівчат. Адже не секрет, що ненормовані робочий день, відсутність механізмів на фермах несприятливо позначалися на припливі молоді в сферу тваринництва. Навіть підвищення оплати праці, поліпшення культурно-побутових умов, які проводились в наших колгоспах, не могли в повній мірі сприяти закріпленню молоді на селі. Відбувалося це тому, що молоді, закінчивши середню школу, не завжди могли застосувати свої знання в колгоспному виробництві, особливо в тваринництві.

Спорудження нових молочно-товарних ферм з високим рівнем механізації стало ударною справою молоді району. Дванадцять колгоспних ферм були оголошені ударними комсомольськими будовами. По ініціативі міського комітету комсомолу були створені комсомольсько-молодіжні бригади монтажників. Через відсутність окремих вузлів комсомольцям часто доводилося самим виготовляти недостаючі деталі.

Звільняв оволодіння технікою стала молодь, тому що молоді властивий потяг до всього нового. Комітети комсомолу звернулися до юнаків і дівчат з закликом іти в тваринництво, в короткі строки оволодіти технологією машинного доїння. В школах району відбулись відкриті комсомольські збори з участю керівників колгоспів,

спеціалістів сільського господарства, ветеранів праці. На цих зборах йшла відверта розмова про вибір майбутньої професії. Комсомольці-старшокласники були запрошені на ферми. Нова техніка, високий рівень культури і естетики виробництва справили на них велике враження. Познайомившись з особливостями виробництва безпосередньо на фермах, придивившись до роботи кращих майстрів машинного доїння, вони охоче погоджувалися працювати на фермах.

ВІД З'ЇЗДУ ДО З'ЇЗДУ

Головна лінія

Але разом з тим дівчат зовсім не захоплювала перспектива працювати за принципом «куди пошлють». «Безпаспортне» становище професії доярки викликало недовіряє ставлення у дівчат, які вибирали своє місце в житті. Тому були організовані річні курси майстрів машинного доїння при Знаменському сільськогосподарському технікумі, де дівчата отримують спеціальність і, в залежності від результатів випускних екзаменів, посвідчення майстрів машинного доїння І, ІІ і ІІІ класу. Випускні екзамена проводяться в урочистій обстановці, з участю представників міському партії і міському комсомолу.

Механізація полегшила працю доярок. Але тривалість робочого дня залишалася такою, як і була. Ця обставина також гальмувала приплив молоді на ферми. Тому почався пошук нових форм організації праці. В усіх колгоспах пошуки велись різними шляхами. Але в кінцевому результаті зупинилися на двоїмній роботі.

Почин був зроблений молоддю колгоспу «Правда». На комсомольських зборах молоді доярки запропонували організувати на комсомольсько-моло-

діжній фермі роботу по-новому. Ініціативу комсомольсько-молодіжної колективної колгоспу «Правда» підтримали молоді доярки району. Зараз на всіх молочно-товарних фермах майстри машинного доїння працюють у дві зміни.

Впровадження двоїмньої роботи і комплексної механізації докорінно змінило характер праці на фермах і ставлення до цієї праці. Зараз замість звичних слів: «Моя група корів», «Іду на цілий день», можна почути: «Наша група», «Іду на зміну».

Праця доярки набула риси праці індустріального робітника. З'явилися

активну участь у республіканському огляді конкурсів культури і естетики на тваринницьких фермах. Своїми руками вони обладнали кімнати, будинки тваринників. Тепер у кожному будинку тваринників є телевизор, радіола, бібліотека, духова, кімната відпочинку. Культура і естетика на кожній фермі — зараз головна турбота молодих сердець.

Механізація, впровадження двоїмньої роботи підняли значення і авторитет професії доярки, привабили на ферми молоді. Зараз із загальної кількості майстрів машинного доїння більше половини — віком до 30 років. За останні роки збільшилася комсомольський прошарок серед тваринників. Молоді трудівники ферм заслужили авторитет і загальну повагу своєю активною участю в праці і громадському житті.

Особливо зросла їх активність в перед'ювілейному лєнінському році.

Десять комсомольсько-молодіжних колективів доярок надали в четвертому році п'ятиріччю понад план більше 250 тисяч кілограмів молока. Групою комсомолу молочно-товарної ферми колгоспу імені Дзержинського двадцятирічна Людмила Криворучко на республіканському конкурсі майстрів машинного доїння стала чемпіонкою України. Виплати її досвід прийняли доярки з інших районів і областей. Серед молодих доярок — 32 депутати місцевих Рад, 35 членів комітетів комсомолу. Групою комсомолу молочно-товарної ферми колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Ніні Волошиній було виявлено онкологічне захворювання тваринників району на III Всесоюзному з'їзді колгоспників. А молодий зоотехнік колгоспу «Правда» Євгенія Шушпан обрана делегатом на XVI з'їзд ВЛКСМ.

Зараз, в дні роботи ХХІ з'їзду ЛКСМУ молоді тваринники несуть стоїдну Ленінську вахту. Своїми працюлюбними, невтомними руками вписують вони нові рядки в літопис славних справ і звершень комсомолу нашого району.

А. РАГУЛІН,
перший секретар Знаменського
міському комсомолу, делегат
ХХІ з'їзду ЛКСМУ.

ДРУГИЙ рік я комсомолу школи. Строк це, звичайно, дуже маленький. Але десять років навчання, участь в громадській роботі дають мені право на загальнення. Тому я впевнено говорю, що це чорна ятаю такого заходу, який би проходив настільки масово, активно, цікаво. І в той же час мав такі позитивні наслідки в успіш-

ніс не називаю їх призначення, який абсолютно не цікавило навчання. «А як же вони скла- дати?» — думав кожен думка. — Аж в Положенні про школу, що добра успішність з усіх предметів — найголовніша оцінка учня в Ленінському заліку». На цих зборах кожний говорив, що думав. Я не можу сказати, що зараз ці хлопці стали невпевненими, але вже змінилися в кращий бік. А коли наш клас нещодавно складав останній етап заліку, навколо питання «Яким пови-

Багато було виступаючих. Не втримався один із тих, кого ми розбирали на зборах. — Я ще вважаю будівником комунізму людину, яка власно визнає свої помилки і надалі їх не повторює, — сказав він. Ці слова було сказано настільки щиро і з якимсь внутрішнім болем, що кожен відчув: це — самовизнання. Я навела приклад лише з нашої класу. А їх можна було б навести більше. Аж в Ленінському заліку у нас взяло участь 210 старшокласників. Хотілося б ще сказати, що в школі подвоїлась кількість відмінних оцінок із суспільних наук, бо Ленінський залік набагато поглибив знання. Наприклад, у дев'ятому класі відповіли на тему: «Перші комуністичні суботники» можна слухати цілий урок. Хоч в підручнику про це сказано буквально декілька рядків. А пояснюється це просто. Передостанній етап заліку дев'ятикласники складали по праці Леніна «Великий почин».

Ленінський залік позначився не лише на успішності. Він надихнув наших учнів на активну і масову участь в суботниках. На кожному з них була сто-процентна явка. Цим і пояснюється, що річний план по збиранню металоплому і макулатури ми вже давно перевиконали.

Ю. ВОРОБІВОВА,
секретар комітету комсомолу СШ № 11,
м. Кіровоград.

На фото: бригадир тракторної бригади ордена Трудового Червоного Прапора колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Василь МОТРОНИЙ в бесіді з болгарським другом.

лась зустріч в окружкоміському Палаці піонерів, де відбулось пленарне засідання клубу молодих механізаторів. У складі кіровоградської делегації були бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади ордена Трудового Червоного Прапора колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Василь Мотроний, групою комсомолу комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району Микола Давидов, трактористка колгоспу імені Чапаєва Компанієвського району Олександра Непокрита, перший секретар Кіровоградського райкому комсомолу Леонід Дейнека, працівник Кіровоградської студії телебачення Артур Будаульцев.

Хлібороби Добруджі скористувались досвідом нашого славного земляка дівці Герої Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Ось чому зараз у кооперативах Толбукінського округу атівлюється в життя прогресивні методи організації сільськогосподарського виробництва. Перодові механізатори Петро Колес, Василь Досев, Живко Топалов та інші за прикладом українських колег організували бригади комплексної механізації. Застрільниками стали комсомольці.

Засідання клубу вилилось у цікаву і ділову розмову про дальший технічний прогрес, про впровадження нових високопродуктивних сортів сільськогосподарських культур, про необхідність раціоналізаторської думки, про навчання і підвищення кваліфікації молодих механізаторів.

Головний економіст кооперативу села Преселенці, як і інший член ради клубу, тракторист із села Сеюков Тодор Костадінов, наголосили на тому, що агротехнічні знання потрібні першочергово головним виконавцям робіт — механізаторам.

Учасники засідання обмінялись думками щодо культурного відпочинку членів молодіжних тракторних бригад. Добрим прикладом в цьому може бути Молодіжна бригада комплексної механізації «Ю. Гагаріна» із села Преселенці. Молоді хлібороби тут регулярно влаштовують цікаві вечори, вікторини тощо. Отже, їхне дозвілля не дружить із нудьогою, з байдужістю.

Молодіжна бригада «Малчик» із села Стефаніопо Ісценізувала чудовий ритуал прийому членів комсомолу. В день прийому у бригадному клубі збираються всі механізатори. Ватажок бригади знайомить молоді з традиціями колективу, з особливостями праці механізатора. Після цього ветеран бригади передає молодим документацію і інструменти до тих машин, на яких вони працюватимуть. Подібно, на мою думку, варто запровадити і в нас.

Три дні роботи клубу були насичені не тільки виступами, а й порадами. Тому і нарадились ділові пункти із положення про змагання молодих механізаторів Толбукінського округу КРБ і Кіровоградської області. У змаганнях брала участь бригада, яка доб'ється найкращих результатів в економіці, створенні соціально-побутових умов і в налагодженні двосторонніх зв'язків.

Умови змагання серйозні, і комсомольцям Кіровоградщини доведеться докласти немало зусиль, щоб вибороти перемогу. Під час роботи клубу було затверджено порядок денний чергового засідання міжнародного клубу молодих механізаторів, яке відбудеться в жовтні цього року в Кіровограді.

На урочистому вечорі в Толбукіні наша делегація від імені Кіровоградського обкому комсомолу вручила перехідні Червоні прапори комсомольським організаціям села Преселенці (за найкращу постановку інтернаціонального виховання молоді), села Ловчанці (за досягнення в комплексній механізації польових робіт).

І ось знову перед нами через Дунай перекинувся міст Дружби. Назва його символічна. Але мені уявляється інший міст. Міст, який через століття перекинуть наші народи один до одного. Цей міст Дружби найміцніший. Його не зрушать ні вітри, ні хвилі розбурханої ріки. Він — вічний.

В. КРИШЕВИЧ,
секретар обкому ЛКСМУ, керівник
молодіжної делегації.

ІДЕ ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

ОЦІНИ СЕБЕ САМ

ності, дисципліні, громадсько-корисній роботі. Маю на увазі Ленінський залік.

На всіх етапах складання заліку проходило у формі задушевної, відвертої розмови про те, як хто розуміє ту чи іншу лєнінську тезу, як ми на ділі виконуємо заповіді Ілліча.

Ми зрозуміли, що старанно виконаний конспект — це не все. Треба проаналізувати самого себе, свої вчинки.

В своєму 10-А, наприклад, провели так звану класну годину «Поговоримо про себе». Що це були за збори!

Справа в тому, що в нашому класі були два учні (на-

не) бути будівником комунізму, розгорілась прямо-таки справжня дискусія.

Здавалось б, над чим сперечатись? На це питання, мовляв, можна відповісти загальною фразою: — Будівником комунізму можна вважати кожному чесну людину, яка добросовісно виконує свої обов'язки.

Але не тут-то було. — Хіба можна вважати будівником комунізму людину, яка (хоч і виконує норми виробітку) неспроможна вести себе в сім'ї, товаристві? — виступала Тая Чернова.

— А загальний розвиток людини. Її культура — хіба не якості будівника комунізму? — втручається Людмила Шпильова.

МІСТ Дружби через Дунай перекинувся довшим перевеслом, під яким бурхали хвилі, набігаючи одна на одну. Вагон розгойдувався, як човен. В купе було тісно і гамірно. Настрій, як світлий струм, передавався кожному з нас. Ми, молодіжні делегати від Кіровоградської області, їхали до болгарських друзів на перше спільне засідання міжнародного клубу молодих механізаторів, який було створено торік за спеціальним рішенням Толбукінського округу ДКСМ і Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

На станції міста Русе перон перетворився на своєрідний причал дружби, де привітання змінювались піснями, а незнайомі мови з успіхом замінювали щирі усмішки.

Секретар округу по пропаганді Сашко Друмен зустрів нас, як давніх і дорогих друзів. Потім гостинні господарі показали нам своє чудове старовинне місто. Шоправа, зараз воно має цілком сучасний вигляд. І нам важко було повірити, що мешканці міста Русе колись дуже терпіли від злигоднів. неутра і безправа.

За десять днів перебування в Болгарії, наше місто намотало не одну тисячу кілометрів по болгарських дорогах Толбукінського округу. Враження від поїздки схоже на сонячну палітру. Особливо запам'ятався добрий першокласник в Толбукінській школі, на яку ми були присутні. Двоїм цей нагадує змагання з футболу КВБ.

В просторому залі сидять два класи. Почергово відповідають на запитання: «В якому році народився В. І. Ленін? На якій річці знаходив-

тись його рідне місто? Де він назвався?» На всі запитання учні відповідали чітко і вірно.

Не менш цікавим був вечір на прийомі у головні округу болгаро-радянської дружби (Любимі Станісєвої). Вітали тут нас російською мовою. З. Кремля, Любка Станісєва дуже тепло розповіла про дружбу кіровоградців і жителів Толбукінського округу.

На цьому вечорі дунули пісні «Хай завжди буде сонце», «Піонерський марш Болгарії» і з особливим піднесенням прозвучала улюблена пісня Ілліча «Вихри враждебные веют над нами», яку виконували всі присутні.

Потім ми відвідали кімнату-музей, де зібрані матеріали про дружбу нашої області з Толбукінським округом.

Але, безумовно, найбільш запам'ята-

В. ЦВЯХ, Р. ТУРБАЙ

(Продовження. Початок за 28 лютого, 3, 5, 10, 12, 17 та 21 березня).

— V. —

Закінчувався березень 1919-го. На Україні — буремний, важкий. У Франції — спокійний і теплий. Вільсон, Клемансо, Ллойд-Джордж і Орландо, глави урядів країн Антанти — США, Франції, Англії та Італії, саме в цей час зібралися на нараду в одному із особняків Парижа.

Вже на другий день переговорів Ллойд-Джордж вимушений був сказати: «Я переконаний, що не треба розтрачувати наші ресурси, використовуючи їх для підтримання нашої хиткої і безнадійної позиції в Одесі». А головнокомандуючий союзними військами маршал Фош заявив: «Залишити Одесу — значить залишити Південну Росію, але, по правді кажучи, вона вже втрачена. І ми не втрачимо її вдруге».

Та ні Чеклов, ні білий Вознесенський полк Урсулова, ні робітники Єлисаветградського полку Вітюкова цього не чули. Вони вели жорстокі бої за станцію Сербку, що за 75 кілометрів від Одеси. І чули тільки гудіння ворожих літаків над головою, завівання бомб, свист кулі. Не помічали вони й того, що ось-ось розбухнуть бруньки на деревах і проб'ються першими листям.

Саме в день закінчення переговорів у Парижі, 27 березня, червоні полки захопили Сербку. Та вже під вечір відійшли під натиском ворога.

Костя за кілька днів великого напруження схуд, почорнів. Але, як і раніше, його можна було зустріти в самому вогнево-пеклі. Йому щастило, тільки осколком легко дряпнуло руку. А от кочегара, машиніста та його помічника вбило наповал. Снаряд полетів прямо в паровоз. І на кілька годин бронепоезд став нерухомою мішенню для ворога. Гармаші вступили в двобій з ворожою артилерією. Чеклов спішно посплав гірця на сусідню станцію за паровозом. Але той повернувся ні з чим.

— Григор'єв сказав: «Як забиралися, так і вибирайтеся».

Чеклов зблід, кинув Корженку: «Залишася за мене!» І, пригнувшись, побіг до лісосмуги. Через кілька хвилин група кіннотників із Костою на чолі мчала на сусідню станцію.

Григор'єв спочатку і прийняти не хотів. Костя в безсилій люті гарцював на пероні, клянувши мовчки колишнього штабс-капітана.

З Григор'євим Чеклову ще не доводилося зустрічатися. А от чути про цього чужака, що Григор'єв — земляк, до першої імперіалістич-

1) Українська РСР в період громадянської війни, том. 2, стор. 165.

Танк, який червоні білії направили в подарунок В. І. Леніну.

ної війни був фельдфебелем понад-строкової служби. Потім в розвідці дослужився до штабс-капітана. Повернувшись у свій хутір Верблюжка, організував загін у 120 чоловік. Служив гетьману Скоропадському, потім — Директорії, повсюди агітуючи селян підніматися на боротьбу з «ворогами України». І тепер його військо шархотало близько 15 тисяч чоловік. Була артилерія і бронепоезди.

За кілька місяців до цієї зустрічі, Григор'єв заявив, що підтримує Радянську владу, і його загони ввійшли в Першу Західнопроську Українську стрілецьку бригаду.

— От чортів есер, нутро таки біляцьке, — лаяв скороспеченого начдива Чеклов, але все ж очікував, що той прийме, бо паровоз потрібен був до зарізу.

Нарешті ординарцев покликав до штабного вагона. Відбулась досить таки різка розмова. Григор'єв звинувачував Чеклова в партизанщині і ще в бог зна чому, все ж паровоз дозволив взяти.

Вже пізніше, коли приїхав командуючий другою армією Анатолій Євгенович Скачко і зібрав командирів на раду, Григор'єв знову почав скаржитися на Чеклова і на інших командирів, що не слухають його, партизанять.

Чеклов схопився, мов опечений:

— Як же слухати?! Бронепоезд під прямим обстрілом. Немає чим відтягнути, а він паровоза не дає. Це ж явне шкідництво.

Обличчя Григор'єва почало червоніти. Рука лягла на кобурку пістолета.

Скачко, погладжуючи акуратно підстрижену борідку, сказав примирливо:

— Ну що ви, Чеклов? Яке там шкідництво?! І пожартував:

— Адам у раю і то согрівив, а він же не Адам...

Це було пізніше, коли взяли Сербку і готувалися йти на Одесу.

А після тієї першої розмови Костя швиденько вискоктив і помчав паровозом рятувати бронепоезд, що знесилено відбивався від наседаючого ворога...

Вже 31 березня командуючий Харківською групою повідомив: «Після запеклого бою ми знову зайняли станцію Сербку...» А через тиждень радіограма летіла по всій Україні: «Шостого квітня Одесу взяли українські радянські війська». Впала опора союзних імперіалістів на Чорному морі. Хай живе Радянська влада! Хай живе всевітня соціалістична революція!

(Далі буде).

ЗМАГАЮТЬСЯ СПАРТАКІВЦІ

Десять команд колективів фізкультури сільських підприємств харчової промисловості, що входять до товариства «Спартак», виборювали в Долинській першості області з настільного теніса. Найкраще підготовленими виявились представники Маловисківського цукрокомбінату, Зокрема, Анатолій Кавун та Іван Кравець зайняли відповідно два перших місця, а Лідія Бардіковська стала третьою призеркою. Першість серед жінок здобула Валентина Валуцька з Новоукраїнського цукрокомбінату.

І в командному заліку перемогли маловисківці. Новоукраїнці на другому місці, а команда Другого імені Петровського цукрокомбінату — на третьому.

* * *

Шахісти міських підприємств харчової промисловості змагалися в Кіровограді. Сили команд кіровоградських олійжиркомбінату і м'ясокомбінату виявились рівними: вони набрали однакову кількість очок (по 12,5 з 16 можливих). Щоб визначити переможця, цим двома суперниками довелося зустрітись додатково. Матч між ними закінчився з мінімальною перевагою на користь шахістів олійжиркомбінату.

Особливо добре зіграла спортсменка цього колективу Антоніна Славо. Вона набрала п'ять очок з п'яти можливих. Без поразок провела змагання також Микола Комісаров з м'ясокомбінату, але він втратив півочка.

ФУТБОЛ

„ЗІРКА“ — НА ДРУГОМУ МІСЦІ

«Ну й що, — скаже читач, — і друге місце в зоні також непогано». Так, але марно втрачено два очки. Адже кіровоградців не повідомляли, що розіграш призу «Кримський пролісок» почнеться 7 березня. Вони приїхали в Яту на день пізніше. Зіграні пропущений матч з Івано-Франківським «Текстильником» їм не дозволили, зарахували поразку.

Останню зустріч наші земляки провели з командою кінського СКЛ. Перший тайм вони програли з рахунком 0:1. Після перерви Юрій Касюкнін відкритав гол і до кінця матчу рахунок не змінився.

Так само вичиню (але з рахунком 2:2) закінчилися зустрічі між авангардівцями Тернополя і «Текстильником». Херсонський «Локомотив» виграв (1:0) у футболістів криворізького «Кривбасу».

Таким чином, тернопільці із шістьма очками зайняли перше місце в зоні. Вони разом з переможцями двох інших зон розіграють у фіналі приз «Кримський пролісок» федерації футболу України. На одне очко менше у «Зірці», армійців Києва, «Текстильника» і залізничників Херсона, але у кіровоградців краща різниця забитих і пропущених м'ячів.

КУБА

«Молодіжна колона сторіччя»

виювала половину взятого на себе зобов'язання набувати за сафру 1970 року 500 мільйонів аруб цукрового тростника. Учасники колонії вітають з цим успіхом генеральний секретар національного комітету Спільних молодих комуністів Куби, начальник колонії Хайме Кромбет, підкреслюючи велику роль молоді в соціалістичному будівництві.

Наша молодь, — сказав Кромбет, — загартувалась у труді і бою, і буде захищати справу революції всюди, де б не знаходилась.

ЛАОС

Палаючі джунглі

Ось і чорно-білий пограничний шарабум. За ним починається територія звільнених районів Лаосу. Промінь кишенькового ліхтарика викоплює смугу і радівні обличчя зустрічаючих. Нас гаряче вітають і обіймають, лаоські друзі, які давно чекають тут на нас — членів керівництва Організації патріотичної молоді Лаосу.

Пізно вночі ми приїхали в район головної ставки. Піднявшись кам'яними сходами, опинились в готелі-терасі великої печери. В глибокій її — ряди ліжок, акуратно заправлених білосніжною білизною. Мовчазні гори і скелі, покриті лісами, будили тропічна зелень вразили нас своєю величчю і неповторною красою. Але зараз тут не до ескотиків...

— Бачите ви там глибокі ями? — запитав нас Сисана, член ЦК Патріотичного фронту, керівник ін-

формаційного агентства ЦК. — Це ями від розривів бомб.

Ніби у підтвердження його слів, раптом прямо над нашим готелем на низькій висоті з шаленим ревом пролетів американський літак. З позній, розташований на першій одній із скель, загворили зенітки. Стережатики вимушені були змінити свій курс.

Минуло декілька днів, і в районі нашого готелю був збитий американський літак, який упав на землю де-недалеко від нас.

Звільнені райони, розповів нам Сисана Сисан, займають біля двох третин всієї території країни. Народні-визвольні збройні сили Лаосу добилися ряду великих успіхів по захисту звільнених районів від нападу противника.

В боротьбі проти американського імперіалізму, за демократичні перетворення у звільнених районах активну роль відіграє молодь. Немає жодної ділянки боротьби, де б вона не проявляла свого вагомego пекладу в загальнонародну справу.

Олексій ШИН, старший науковий співробітник Інституту сходознавства АН СРСР.

(ЛПН).

ФРАНЦІЯ

«Янки — геть!»

Студенти сарагосського університету вийшли на вулиці міста, щоб виразити свій рішучий протест проти поновлення діяльності американської бази стратегічної авіації у Сарагосі, — повідомляє французька газета «Монд». Демонстранти несли плакати з лозунгами: «Янки, геть з Іспанії!» Вони привселюдно спалили два американських прапори.

КОНГО (БРАЗЗАВІЛЬ)

Знають і люблять...

«Ім'я великого вождя революції і засновника першої в світі соціалістичної держави Володимира Ілліча Леніна близько і дорого конголезьким піонерам. Вони добре знають і люблять Леніна. В його великих ділах піонери бачать приклад беззастовного служіння батьківщині і звільнення всього людства. Особливо вдячні вони Іллічу за все те, що він зробив для щастя людей», — сказав у бесіді зі шостою генеральною комісар Національного піонерського руху Народної Республіки Конго і вице-голова Спільної конголезької соціалістичної молоді Симон Массамуна-Балу.

Генеральний секретар підкреслює, що юність Народної Республіки Конго активно готується відзначити Ленінський Ювілей. «Недавно», — сказав він, — відкрито виставку образотворчого мистецтва, присвячену В. І. Леніну. Одночасно при сприянні радянського культурного центру ми організували для піонерів і школярів столиці щотижневий показ кінофільмів про великого вождя революції. Плануємо відкрити виставку робіт конголезьких дітей, присвячену Леніну, а також провести ряд інших заходів».

На закінчення бесіди Массамуна-Балу попросив кореспондента ТАРС «передати країні великого Леніна нашому краєвому другові — Ленінському комсомолу ширшу вдячність всіх піонерів і членів Спільної конголезької соціалістичної молоді за братерську допомогу і підтримку молодіжного і піонерського руху Народної Республіки Конго і всього конголезького народу».

В. РАЙКЕРУС, кор. ТАРС.

ПОГОДА

25 — 26 березня передбачається хмарна з проясненнями погода, часом короткочасний дощ, місцями туман. Вітер південно-західний, помірний. Температура повітря вночі 0—5 градусів, вдень 12—17 градусів.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 25 березня. Перша програма. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Телефільм. «Твої орден, комсомол». Друга частина. (К). 11.40 — М. Равель. «Іспанська голландія». Фільм-опера. (К). 16.45 — Кіноленініана. «Ленін, останні сторінки». (Кіровоград). 17.25 — Оголошення. (Кіровоград). 17.30 — Для школярів «Соціальне коло». (К). 18.00 — Чемпіонат світу з хокею. Польща — СРСР. (Швейцарія). В перерві телевізії. (К). 20.15 —

«По ленінських місцях». (М). 20.45 — Програма «Час». (М). 21.15 — «Весна хліборобська». (Одеса). 21.35 — Програма ЦТ. (М). 21.45 — Відкриття Днів культури Угорської Народної Республіки в СРСР. По закінченні телевізії і моделінік XXI з'їзду ЛКСМУ. (К). Друга програма. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. (К).

ЧЕТВЕР, 26 березня. Перша програма. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Телефільм. «Твої орден, комсомол». Третя частина. (К). 11.35 — «Приїди і відчини». (К). 11.55 — «Виставка Буратино». (М). 13.00 — «Фараон». Художній фільм. Перша серія. (Кіровоград). 17.05 — «Ленінським шляхом». (Ужгород). 17.35 — Програма ЦТ. (М). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Наїва програма. (Кіровоград). 18.05 — «Подвиг». Телефільм. (М). 18.30 — Ленінський університет

мільйонів. (М). 19.00 — Вечірня розмова. (Кіровоград). 19.40 — Телефільм. (Кіровоград). 20.00 — Міжнародний огляд. 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — І. Жуковський. «Вольська балада». Прем'єра музичного спектаклю. (М). 21.45 — Українське кінорежисерське товариство. 22.45 — Шостий денник XXI з'їзду комсомолу України. (К). 23.00 — Телефільм. (К).

Друга програма. 19.00 — «Добрий вечір, хлібороб». (Херсон).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.